

Een beetje voor de ander, een beetje voor jezelf

woensdag 30 juli 2008 | 03:35

Over een paar maanden is Fleur Franssen (26) afgestudeerd als arts.

Haar medische kennis kwam onlangs goed van pas bij het werk als vrijwilliger in een weeshuis in Kenia.

"Ik had twee weken vakantie tussen mijn co-schappen door en ik wilde even helemaal weg. Een vriendin vertelde zo enthousiast over haar plannen voor vrijwilligerswerk in Kenia dat ik besloot mee te gaan. En ik heb er geen moment spijt van gehad. Twee weken is natuurlijk heel kort maar ik heb een keur aan ervaringen opgedaan die niet te vergelijken is met twee weken liggen bakken aan de Spaanse Costa."

Haar vriendin is nog in Kenia. Ze zijn allebei erg geschrokken van de verkrachting van vijf Nederlandse vrijwilligers daar. "Je denkt toch even: dat had ons ook kunnen overkomen. Maar we zijn allebei realistisch ingesteld. Tragedies kunnen overal gebeuren."

Fleur heeft zich nooit onveilig gevoeld. "Er stonden altijd Masai-krijgers bij de poort te waken. We hebben veel voorlichting gekregen over wat je wel en niet moet doen. Niet met korte rokjes naar het strand waar veel moslims komen, niet alleen in een taxi stappen. Je trekt als blanke vrouw toch al exceptioneel veel aandacht."

Het weeshuis waar Fleur werkte telt negentig kinderen en staat op een groot terrein met een basisschool, een voetbalveld, koeien, kippen en een groentetuin. Naast de leraren zijn er altijd vrouwen aanwezig die in diensten werken, zij worden 'mama' genoemd. "De kinderen zien de leraren en mama's als hun ouders. Ze zijn allemaal broers en zussen van elkaar. Ze hebben het goed."

Vrijwilligers zijn er vooral om de kinderen wat extra aandacht te geven. "Ze hebben goed te eten en kunnen naar school. Maar er is weinig ruimte voor persoonlijke aandacht. Je ziet ze glimmen als ze een keertje worden opgepakt of op schoot gezet."

Fleur genoot van het contact met de kinderen. Ze kon met hen praten in het Engels (de voertaal) of Swahili dat ze al had opgepikt tijdens een studiereis naar Tanzania. "Ik zie dat ene meisje dat alles wilde weten nog zo voor me: Waarom zijn jouw handen zo zacht? Doet iemand anders jouw was? Hoe dansen jullie? Leuke dingen zijn dat."

Fleur gaf de weeskinderen Eerste Hulp-cursussen, toegespitst op hun situatie daar. "Ik heb ze verteld wat ze kunnen doen bij slangebeten en bij flauwtes, wat basale reanimatie uitgelegd en tips gegeven voor het verzorgen van snij- en brandwonden die ze makkelijk oplopen in het werk in de keuken met open vuur. "

Fleur wil graag haar steentje bijdragen maar noemt zichzelf beslist geen idealist. "Vrijwilligerswerk doe je voor een ander maar ook voor jezelf. Je moet niet denken dat jij in je eentje een enorme bijdrage gaat leveren aan de maatschappij. Je moet het doen omdat je het leuk vindt. En je krijgt er ontzettend veel voor terug. Je komt in contact met mensen met een andere blik op het leven. Ze zijn vaak ziek en arm en toch gelukkig."

"Kenia trekt je even helemaal uit de westerse wereld. Ik had als arts nog zoveel meer kunnen doen daar. Wie weet, ga ik nog eens terug."

